

4. december 2020

Sagsnr.: 18/01460

JAR

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

IKKE MEDHOLD i klage over af afgørelse i sag om afslag på kompensation for manglende direkte arealstøtte for 2012-2014 i Thisted Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 3, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016 om kompensation til landbrugere for manglende direkte arealstøtte og om tildeling af betalingsrettigheder i særlige situationer, jf. § 22 b, stk. 1, i landbrugsstøtteleven.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klage over NaturErhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 1. november 2016 om afslag på kompensation for manglende direkte arealstøtte for 2012-2014 på A 1, Hillerslev, 7700 Thisted.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.²

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Lovbekendtgørelse nr. 115 af 6. februar 2020 om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om ordninger under Den Fælles Landbrugspolitik finansieret af Den Europæiske Garantifond for Landbruget m.v. (landbrugsstøtteleven).

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 11. november 2016 påklaget til Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljø- og Fødevareklagenævnet af landbruger, der er repræsenteret ved konsulent.

Sagen er pr. 1. februar 2017 overgået til behandling i Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 24, stk. 6, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Klager har indledningsvist anført, at det klart har været slået fast af Landbrugsstyrelsen i styrelsens vejledninger, at der ikke kunne søges enkeltbetaling til arealerne, da de ikke længere blev betragtet som støtteberettigede. Klager har yderligere anført, at da arealerne var til rådighed, skulle de indgå i fællesskemaet. Klager var derfor nødt til aktivt at sætte kryds ved, at klager ikke søgte støtte i støtteårene 2012-2014. Klager er derfor uforstående over for, om man uberettiget skal have søgt støtte i disse år, for at være berettiget til kompensation.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Klager har den 25. april 2016 indsendt ansøgningsskema om kompensation og tildeling af nye betalingsrettigheder i medfør af bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016. Det fremgår heraf, at klager har søgt om kompensation for manglende direkte arealstøtte til mark nr. 110 på 60 ha i støtteåret 2012 og på 39,40 ha i støtteåret 2013, mark nr. 110-2 på 20,60 ha i støtteåret 2013 og mark. nr. 42-0 på 59,65 ha i støtteåret 2014.

Den 1. november 2016 har Landbrugsstyrelsen truffet afgørelse om afslag på kompensation for manglende direkte arealstøtte for støtteårene 2012-2014. Styrelsen har begrundet afgørelsen med, at klager ikke har søgt om støtte til mark nr. 110 i henholdsvis 2011 og 2012, mark nr. 110-2 i 2012 og mark nr. 42-0 i 2013, alle beliggende i markblok F 1. Hertil bemærker styrelsen, at klager ikke kunne søge støtte til mark. nr. 110 i 2011, da klager ikke havde rådighed over arealet i 2011. Dertil fremgår det af afgørelsen, at klager ikke tildeles nye betalingsrettigheder. Styrelsen har henvist til § 3, nr. 1, og § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016.

2.2 Landbrugsstyrelsens bemærkninger til klagen

Landbrugsstyrelsen har den 20. december 2016 oversendt klagesagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Landbrugsstyrelsen har bemærket, at klager ikke rådede over arealet i markblok F 1 i 2011, og at et areal på 59,84 ha i markblokken blev anmeldt af en anden ansøger. Styrelsen har videre anført, at klager således ikke har anmodet om støtte i 2011 for arealet, hvorfor han ikke opfylder betingelserne for kompensation.

Styrelsen bemærker yderligere, at det ikke er en betingelse for at modtage kompensation, at en ansøger uberettiget har søgt støtte til et areal, men at man derimod har søgt støtte for arealet et år forud for den periode, hvor man ophørte med at søge, som følge af Landbrugsstyrelsens vejledning. Hertil bemærker styrelsen, at kriterierne har til formål at sikre, at landbrugere, som uberettiget har mistet støtte som følge af landbrugsstyrelsens udmeldinger, kan kompenseres. For at sikre årsagssammenhæng mellem Landbrugsstyrelsen udmeldinger og landbrugerens manglende støtteansøgning til et bestemt areal, er det derfor kun de ansøgere som har søgt støtte til arealet i de forudgående år før kompensationsåret, som kan modtage kompensation. I modsat fald ville efterfølgende forpagtere eller købere uberettiget blive kompenseret.

Landbrugsstyrelsen bemærker videre, at baggrunden for kriteriet er, at ansøgere der aldrig har anmodet om støtte til et areal, ikke har haft en berettiget forventning om, at arealet vil kunne opnå støtte. Sådanne forpagtere og købere må tage højde for, at arealet ikke kan opnå støtte, ved fastsættelse af forpagtningsafgift eller købspris for arealerne.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle forholdet om klagers berettigelse til kompensation for manglende direkte arealstøtte for støtteårene 2012-2014.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det fremgår af § 3, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016, at kompensation er betinget af, at landbrugeren på et tidspunkt i perioden fra 2008-2014 har ansøgt om støtte til det pågældende areal i mindst et år umiddelbart forud for den periode, hvortil der søges kompensation.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager ikke er berettiget til at få kompensation for manglende direkte arealstøtte til mark nr. 110 i henholdsvis 2012 og 2013, mark nr. 110-2 i 2013 og mark nr. 42-0 i 2014.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ved afgørelsen lagt til grund, at klager ikke har søgt om støtte til mark nr. 110 i henholdsvis fællesskema 2011 og 2012, mark nr. 110-2 i fællesskema 2012 og mark nr. 42-0 i fællesskema 2013. Dermed vurderer nævnet, at klager ikke opfylder betingelsen for kompensation for manglende direkte arealstøtte, til de ovenfor nævnte marker, i støtteårene 2012-2014 i § 3, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet giver ikke medhold i klage over NaturErhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 1. november 2016 om afslag på kompensation for manglende direkte arealstøtte for 2012-2014 på A 1 , Hillerslev, 7700 Thisted.